

Kecskeméti Közigazgatási és
Munkaügyi Bíróság
8.K.27.367/2017/7.

A Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a felperesi képviselő neve (felperesi képviselő címe) által képviselt I. rendű felperes neve I. rendű felperes címe szám alatti lakos I.r. és a II. rendű felperes neve II. rendű felperes címe szám alatti lakos II.r. felpereseknek,- az alperesi képviselő neve jogtanácsos által képviselt alperes neve, alperes címe. szám alatti székhelyű alperes ellen gyámügyben hozott határozat bírósági felülvizsgálata iránti perében meghozta a következő

Í t é l e t e t

A bíróság az I-II.r. felperes keresetét elutasítja.

A bíróság kötelezi az I-II.r. felperest, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg az alperesnek 10.000,-/tízezer/ forint perköltséget.

A bíróság kötelezi az I-II.r. felperest, hogy a nemzeti Adó-és Vámhivatal külön felhívására egyetemlegesen fizessenek meg Magyar Államnak 30.000,-/harmincezer/ forint állam által előlegezett eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A bíróság a keresetlevél, a közigazgatási iratok, az alperes érdemi nyilatkozata, a Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 4.K.27509/2016. sz. iratai alapján az alábbi tényállást állapította meg:

A 2002. július 17. napján született kiskorú FF 2015. május 1. napján gyermeke született, kiskorú FT. Amikor kiderült, hogy a 12 éves FF állapotos, 35 hetes terhes, a Hivatal1 2015. április 28.napján kelt Szám1.számú határozatában FF a Hivatal2 által működtetett nevelőszülői hálózat nevelőszülőjénél, VV háztartásában helyezte el ideiglenes hatállyal. A hatóság 2015. május 27. napján kelt Szám2.sz.határozatával FF ideiglenes hatállyal elhelyezett kiskorú ideiglenes gondozási helyét megváltoztatta és II nevelőszülőnél helyezte el. Ugyanezen a napon kelt 36.sorszámú határozatával a hivatal FT kiskorú elhelyezése vonatkozásában hasonló tartalmú döntést hozott. A Hivatal1 2015. július 24. napján kelt Szám3számú határozatával FF és FT kiskorúak ideiglenes hatályú elhelyezését megszüntette, egyidejűleg nevelésbe vételüket elrendelte és mindkettejük gondozási helyeként II háztartását határozta meg. Az I.r. és II.r.felperesek kapcsolattartási jogát gyermekükkel, illetve unokájukkal minden hónap első és harmadik napján 16-17 óra közötti időtartamban jelölte ki felügyelet mellett.

A felperesek a határozat ellen fellebbezést terjesztettek elő.

Az alperes 2015. szeptember 8. napján kelt Szám4 számú határozatával az elsőfokú hatóság határozatát helybenhagyta.

Az alperes ezen határozata ellen a felperesek keresetet terjesztettek elő, melyben kérték a határozat hatályon kívül helyezését és annak megváltoztatását akként, hogy gyermekük és unokájuk visszagondozásra kerüljön a családba.

Az alperes a felperesek keresetének elutasítását kérte.

A Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2016. február 11. napján kelt 4.K.27.569/2015/4.számú ítéletében a felperesek keresetét elutasította. Határozatát azzal indokolta, hogy FF 12 évesen családi körben esett teherbe úgy, hogy a szülők a gyermek kapcsolatáról nem tudtak, terhességét nem ismerték fel, annak felismerésére a családi körbe nem tartozó személy által tett bejelentés kapcsán került sor. F a szülőkkel sem szexuális kapcsolatáról, sem terhességéről nem beszélt, még azt követően sem, hogy a terhességet felismerte. A szülők felé azt követően sem nyílt meg, hogy az ultrahang vizsgálat a terhességet kimutatta. A bíróság álláspontja szerint a felperesek és a gyermek közötti kommunikációs zavar azt igazolja, hogy a szülők továbbra sem fogadóképesek egy kamasz gondjait illetően és nem mutatnak kellő igyekezetet a köztük és gyermekük között fennálló kommunikációs zavarok fennállására.

Az ügy kapcsán több büntetőeljárás indult, melynek során megállapításra került, hogy a gyermek 99,99 %-os valószínűséggel FF testvérétől, NNtől származik, aki értelmi fogyatékos. A FF bántalmazásával kapcsolatban indult büntetőeljárás bizonyítottság hiányában megszüntetésre került.

A Hivatal1 FF és FT nevelésbe vételének felülvizsgálatáról 2016. április 15. napján hozott Szám5 számú határozatában elutasította az I.r. és II.r.felperesek nevelésbe vétel megszüntetése, gyermekvédelmi gyám személyének megváltoztatása, kiskorú gondozási helyének megváltoztatása vagy családba fogadás útján más hozzátartozónál történt elhelyezése iránti, valamint FT történő kapcsolattartás pótlása iránti kérelmét. Az elsőfokú hatóság határozatában FF és FT kiskorúak nevelésbe vételét változatlanul fenntartotta, őket változatlanul II nevelőszülő háztartásában tartotta, a gyermekvédelmi gyám tisztségét változatlanul fenntartotta, a Hivatal3 által a kiskorúak vonatkozásában benyújtott egyéni elhelyezési tervet, illetve elhelyezési javaslatot elfogadta, megállapította, hogy a nevelésbe vétel felülvizsgálatának határideje mindkét kiskorú vonatkozásában 2016. október 15. Az elsőfokú hatóság a felperesek kapcsolattartási jogát gyermekükkel és unokájukkal megváltoztatta oly módon, hogy minden hónap első hétfői napján 15 és 16 óra között látogatás útján tarthatnak kapcsolatot egy óra időtartamban, telefonos egyeztetést követően.

A felperesek a határozattal szemben fellebbezést terjesztettek elő, melyben a határozat megváltoztatását kérték gyermekük és unokájuk visszagondozásával, illetve kérték a kapcsolattartás gyakoriságának megváltoztatását havi két alkalomra, 16 és 17 óra közötti időtartamban.

Az alperes 2016. június 22. napján kelt Szám6 számú határozatában az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A felperesek az alperes határozatának felülvizsgálata iránt keresetet terjesztettek elő, melyben

kérték az alperes határozatának hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra kötelezését.

Az alperes a felperesek keresetének elutasítását és határozatának helybenhagyását kérte.

A Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2016. szeptember 26. napján kelt 4.K.27.509/2016/4.számú ítéletében az alperes Szám6 számú határozatát a Hivatal1 Szám5 számú határozatára kiterjedően hatályon kívül helyezte és az elsőfokú hatóságot új eljárásra utasította.

A bíróság ítéletét azzal indokolta, hogy sem az elsőfokú, sem a másodfokú határozat nem tartalmaz konkrétan indokolást arra vonatkozólag, hogy az elsőfokú és a másodfokú hatóság a nevelésbe vétel felülvizsgálata során mely körülményeket vizsgálta, mérlegelte, azokat vizsgálatával összefüggésben milyen eredményre jutott. A bíróság alaposnak találta a felpereseknek a Gyyt.80/A.§-a valamint a Ket. 50. §-a megsértésére való hivatkozását, mert mindkét határozat nélküli az ezen jogszabályhely szerinti tételes vizsgálatot, a tényállás felderítését.

A bíróság ítélete alapján újraindult eljárásban Hivatal1 2017. március 16. napján kelt Szám7 sz.határozatában FF és FT kiskorúak nevelésbe vételének felülvizsgálata iránt lefolytatott eljárásban II. rendű felperes neve és I. rendű felperes neve szülők kérelmét, mely FF és FT kiskorúak nevelésbe vételének megszüntetésére, és háztartásukban történő elhelyezésére irányult, elutasította. Az első fokon eljáró hatóság FF és FT kiskorúak nevelésbe vételét változatlanul fenntartotta. FF és FT kiskorúak gondozási helyét II által fenntartott Hivatal2 által működtetett nevelőszülői hálózat nevelőszülője háztartásában változatlanul fenntartotta. FF és FT kiskorúak vonatkozásában MK gyermekvédelmi gyám gyámi tisztségét változatlanul fenntartotta. FF és FT kiskorúak vonatkozásában MA gyermekvédelmi gyám helyettes gyermekvédelmi gyámi tisztségét változatlanul fenntartotta. A Hivatal3 által a kiskorúak vonatkozásában benyújtott módosított egyéni elhelyezési terveket, illetve elhelyezési javaslatokat elfogadta. II. rendű felperes neve és I. rendű felperes neve szülők kapcsolattartási jogát FF gyermekükkel és FT unokájukkal, továbbá SzSz kiskorú testvér kapcsolattartási jogát FFval megváltoztatta. A kapcsolattartás formája, gyakorisága és időtartama folyamatos kapcsolattartás.

A kapcsolattartás szabályozása akként történt, hogy II. rendű felperes neve és I. rendű felperes neve szülők jogosultak kiskorú gyermekükkel és unokájukkal minden hónap első hétfői napján 15 és 16 óra között látogatás útján kapcsolatot tartani 1 óra időtartamban, a 06/20 XXX telefonszámon történt előzetes egyeztetést követően. A felügyeletet biztosító szakember: gyermekvédelmi gyám. SzSz testvér jogosult szüleivel azonos időpontban, helyszínen és időtartamban testvérel kapcsolatot tartani. A kapcsolattartás helye a Hivatal3 kapcsolattartó helyisége. A kapcsolattartás egyéb módja: telefonos kapcsolattartás a kiskorúak vonatkozásában nem javasolt. Levél-, csomag-, ajándékküldés a nevelőszülői tanácsadó címén keresztül.

Az elsőfokú hatóság határozatának indokolásában a következőket rögzítette:

A gyámhivatal a Szám3 számú 2015. július 24. napján kelt határozatával, melyet a alperes neve Szám4 ügyszámú 2015. szeptember 18. napján kelt határozatával helybenhagyott, FF és T kiskorúak nevelésbe vételét rendelte el, gondozási helyüket II nevelőszülő háztartásában határozta meg, a kiskorúak törvényes képviselője ellátására gyermekvédelmi gyámot rendelt UV (volt BB) személyében, továbbá a szülők kapcsolattartását rendezte.

Az előzményi iratok alapján megállapítható, hogy a kiskorúak nevelésbe vételére a megelőző és

jogerősen lezárult eljárás során azért került sor, mert FF 12 évesen családi körben esett teherbe úgy, hogy a szülők a gyermek kapcsolatáról nem tudtak, terhességét nem vették észre. A kislány terhességére testvérével történt vérfertőző kapcsolat következményeként került sor.

A megelőző eljárás a kiskorú gyermekvédelmi gyámjának a 2015. december 21. napján történt kapcsolattartást követően tett jelzésére indult, melyben a gyermekvédelmi gyám és BZ gyermekpszichiáter a gyermekeknek a szülőkkel való kapcsolattartás korlátozását kérelmezték. Kérésüket azzal indokolták, hogy a kapcsolattartások alkalmával folyamatosan konfliktusok alakultak ki a szülők és a nevelőszülő között. A szülők szerint a nevelőszülő ellenük hangolja a kislányukat.

2016. január 12. napján a Hivatal3 esetmegbeszélést tartott, amelyen a kapcsolattartás megváltoztatására és ennek keretében havonta egy alkalommal történő találkozásra tettek javaslatot, amellyel a szülők nem értettek egyet, ők ragaszkodtak a kéthetenkénti kapcsolattartáshoz. A gyámhivatal 2016. február 3. napján meghallgatta FF, aki úgy nyilatkozott, hogy megelégszik a havi egy kapcsolattartással a szakszolgálat kapcsolattartó helyiségében. Elmondta, hogy minden alkalommal a kapcsolattartásokat megelőző nap nagyon ideges, görcsöl a hasa és csúnyán köhög. A háziorvosa szerint a köhögés pszichés eredetű. F kérelmezte, hogy a szüleivel történő találkozás alkalmával legyen jelen a gyermekvédelmi gyámon kívül a nevelőszülő is. Mindkét személlyel olyan bizalmi kapcsolata alakult ki, amely nagyon nagy biztonságot nyújt számára. Édesapjától való félelmének leküzdését nagymértékben elősegíti a nevelőszülő és a gyermekvédelmi gyám jelenléte. A gyermek elmondta, hogy sem most, sem a későbbiekben nem szeretne hazakerülni a szüleikhez, mert azt gondolja, ismét bántanák őt is, és gyermekét, T is. F fél, mert az apja több esetben bántalmazta, az anyja pedig nem védte meg őt.

2016. február 4. napján került sor a szülők meghallgatására. A szülők elmondták, hogy véleményük szerint F befolyásolja a nevelőszülő és a gyermekvédelmi gyám, kérdéseikre nem válaszol, szerintük a gyermeket valamilyen gyógyszerrel kezelik. A szülők kérelmezték a módosított egyéni elhelyezési terv megváltoztatását, F havi egy alkalomra csökkentenék a találkozásokat, míg T vonatkozásában maradna a kéthetenkénti kapcsolattartás. 2016. február 22. napján a szülők kérelmet terjesztettek elő, mely a kiskorúak nevelésbe vételének megszüntetésére, gyermekvédelmi gyám személyének megváltoztatására, a kiskorúak gondozási helyének megváltoztatására vagy családba fogadás útján más hozzátartozónál történő elhelyezésére irányult.

Ezen eljárásban a Hivatal1 Szám5 számú határozatával a szülők kérelmeit elutasította. A szülők a határozat ellen fellebbezéssel éltek, a döntést a alperes neve Szám6 számú határozatával helybenhagyta. A Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 4.K.27.509/2016/4. sorszámú ítéletével a alperes neve Szám6számú határozatát a Hivatalal Szám5 számú határozatára is kiterjedően hatályon kívül helyezte és az elsőfokú hatóságot új eljárás lefolytatására utasította.

A bíróság ítéletére tekintettel a gyámhivatal előtt 2016. november 7. napján eljárás indult a kiskorúak nevelésbe vételének felülvizsgálata iránt. A per alatt a Hivatal1előtt Szám8 ügyszámon 2016. szeptember 30. napján hivatalból eljárás indult a kiskorúak nevelésbe vételének felülvizsgálata iránt. A gyámhivatal a két eljárást Szám9 ügyszámú végzésével egyesítette.

Az egyesített eljárás során a Hivatal3 a gyermekek vonatkozásában új javaslatot és egyéni elhelyezési terveket terjesztett elő, melyekben a gyermekek nevelésbe vételének és gondozási helyének fenntartását javasolta. A javaslatot megalapozó szakvéleményben foglaltak szerint Fban sok lelki fájdalom halmozódott fel, apránként törnek felszínre az őt ért zaklatások élményei. A

szülők kapcsolattartási jogukkal rendszeresen éltek, a gyermekeknek ajándékot visznek, azonban a kapcsolattartások hangulata feszült, a szülők álláspontja szerint a nevelőszülő jelenléte és befolyása miatt, a szakvélemény szerint viszont a szülők nem tudnak gyermekükhöz megfelelően közelíteni. A Bizottság álláspontja szerint F a szülei és testvérei irányában való érzelmi kötődésének minőségét, intenzitását figyelembe véve a nevelésbe vétel megszüntetése jelenleg nem javasolt.

A kapcsolattartás tekintetében a Bizottság a szülőkkel és testvérrel való kapcsolattartásnak 6 hónapra történő szüneteltetésére tett javaslatot, tekintettel arra, hogy a kapcsolattartások számára szorongást okoznak. A szülők hazagondozási szándéka fokozta a kislány szorongását, érzelmi biztonságérzetének kialakulását gátolta. A rendelkezésre álló információk szerint a kapcsolattartások általában konfliktusokkal voltak terhelvek, ezek a szülők és a gyermekvédelmi szakemberek között is zajlottak, ami F részére pszichésen megterhelő volt és lojalitáskonfliktust okozott. A szakvéleményben foglaltak szerint F optimális személyiségfejlődése érdekében elsődleges lenne pszichés állapotának stabilizálása, traumái feldolgozása pszichológus vagy gyermekpszichiáter bevonásával. A szakvélemény a testvérrel történő kapcsolattartást nem javasolta. A gondozást ellátó nevelőszülői hálózat javaslatát szintén a gyámhivatal rendelkezésére bocsátotta, melyben a gyermekek nevelésbe vételének és gondozási helyének fenntartására tett javaslatot.

A szülők 2016. november 17. napján ismételten kérték a gyermekek nevelésbe vételének megszüntetését, és a szülők, nagyszülők felügyelete alá, gondozásukba helyezését. Kérelmüket azzal indokolták, hogy álláspontjuk szerint nem róható fel nekik, hogy leányuk terhességét nem vették észre, hiszen a terhesség szakember figyelmét is elkerülte. Ellenük korábban semmilyen kifogás nem merült fel életvitelük, a gyermekek nevelése kapcsán. Arra is hivatkoztak, hogy a szülést követően F haza kívánt menni szülei háztartásába, ezt az igényét többször is kinyilvánította. A szülők kérték, hogy a gyámhivatal alaposan, akár igazságügyi szakértő bevonásával vizsgálja meg, hogy a kislány naplója, melyben az elszenvedett fizikai és szexuális traumákról ír, melyeket a szülők háztartásában és gondozásában érték őt, milyen körülmények között született, a gyermek írása tartalmazza-e, és befolyásolta-e őt bárki annak elkészítésekor akár közvetetten, akár közvetve. A kérelem tartalmazta azt is, hogy a nevelésbe vétel időtartama alatt F elidegenedett a szüleitől, és vér szerinti családjától, és nem látják bizonyítottan, hogy felmerül-e külső ráhatás más személyek részéről.

A gyámhivatal igazságügyi szakértőt rendelt ki. Az igazságügyi szakértő akként nyilatkozott, hogy a gyermek naplóját elmondása szerint maga írta, befolyásmentesen, a nevelőszülőnél történt időszakban. A büntetőeljárás során a szülők érzelmi pressziót gyakoroltak F, ezáltal befolyásolhatták vallomását. F érzelemléleke kevésbé differenciált, érzelmeit nem képes szabályozni. Szüleihez ambivalens érzelmekkel, dezorganizáltan kötődik, velük szemben kifejezett bizalomvesztést él meg, valódi vágyait nem meri kifejezésre juttatni, a felszínen önfeláldozó, odaadó attitűd jellemzi. A nevelőszülői környezetben bizottságot, elfogadást, stabil kereteket tapasztal, melynek következtében fokozatosan alakul ki egy bizalomra épülő kapcsolat kettejük között. F és szülei kapcsolatát sem a gyám, sem a nevelőszülő nem befolyásolta negatív irányban, az az otthon töltött évek alatt a szülőkkel kialakult kapcsolatban megjelenő nevelési hatások összességét tükrözi. A gyermek viselkedésének, szüleiével szembeni viszonyulásának változása a jelenlegi, nyíltságot, őszinteséget támogató közeg hatása. FF személyiségében elsősorban érzelmi elhanyagolásra, elutasítottságra utaló vonások tárthatók fel. A szülők nem kezelik megfelelően konfliktusaikat, az apa kifejezetten gátolt az agresszió proszociális levezetésében is, ezért inadekvát módon reagálhat. Az anya nyíltabban fejezheti ki feszültségét, azonban lányával szemben kevésbé elfogadó, toleráns. Mindkét szülőnek alacsony a feszültségtűrő képessége, a másik fél

szempontjainak megértésére főként az anya csak korlátozottan képes. Az érdekérvényesítésben, gyermeknevelésben az anya a dominánsabb, a nevelést illetően mindketten büntetés-pártiak, amelyet F esetében gyakran alkalmaztak. A gyermek explorációjában közös élmény nem jelenik meg. Az anya és az apa egyaránt eszköztelenek a nevelési módszerek terén, inadekvát „megoldásaik” kedvezőtlenül hatnak gyermekük személyiségfejlődésére, ami F önértékelésében is megmutatkozik. A szülők a vérségi kapcsolatnak megfelelő erővel és hőfokon - de személyiségjegyeikből adódó jellemzőkkel terhelve - kötődnek gyermekükhöz és unokájukhoz. A szakértő álláspontja szerint a kapcsolat rendezése érdekében a szülők családterápiát vehetnének igénybe. Álláspontja szerint a szülők jelenleg nem tudják biztosítani a gyermekük részére a megfelelő érzelmi és erkölcsi nevelést, ezért a kiskorúak nevelésbe vételének megszüntetése nem javasolt. Az igazságügyi szakértő nem javasolta a kapcsolattartás szüneteltetését, felügyelt kapcsolattartást javasolt, fokozatosan bővülő időtartammal, illetőleg gyakorisággal.

A szülők kérték az igazságügyi pszichológus szakértő szakvéleményének kizárását a bizonyítékok sorából, hivatkozással arra, hogy a szakértő nem volt pártatlan és szakszerű.

A gyámhivatal a szakértőt ezen tartalommal megkereste, aki írásban nyilatkozott, hogy nevezett szülők beadványában foglaltak nem felelnek meg a valóságnak, szakvéleményét elfogulatlanul, előítéllettől mentesen, elsősorban a gyermekek érdekére fókuszálva alakította ki, a vizsgálati módszerek, teszt-eredmények egzakt kiértékelése alapján.

Ezért a gyámhivatal az igazságügyi szakértői véleményt a bizonyítékok sorából nem zárta ki.

A gyámhivatal az ügyben 2017. január 18. napján tárgyalást tartott. A gyermekjogi képviselő elmondta, hogy a gyermekkel személyesen is találkozott, továbbá megismerte az előzményi iratanyagot, és álláspontja szerint a gyermek veszélyeztetése megvalósult, a szexuális veszélyeztetés mellett egyéb módon is, továbbá a személyes beszélgetés alapján azt tapasztalta, hogy a trauma a kislány pszichoszexuális fejlődésében maradandó károsodást okozhatott. F T való együttes elhelyezése nagyon szép példája a gyermek és a kiskorú anya együttes elhelyezésének, azonban a kislány nem tudja a közösségi létet felvállalni, nincsenek barátai. Elmondta, hogy a kapcsolattartásról F úgy nyilatkozott neki, hogy elment, hogy „T baja ne legyen”. Tekintettel azonban arra, hogy a Bizottság előtti vizsgálat óta is változott a gyermek személyisége, a gyermekjogi képviselő havonta egy alkalommal történő kapcsolattartást javasolt.

A Hivatal2 szakpszichológusa 2017. január 25. napján kelt levélben tájékoztatta a gyámhivatalt, hogy F a szülőkkel való kapcsolattartást szorongást keltő helyzetként éli meg, kommunikációjában megjelenik a másoknak való megfelelés igénye és az ebből adódó viselkedéskontroll, jelenleg a nevelőszülő jelenléte nyújt számára biztonságot, mindezek alapján az elkövetkező három-négy hónapban a nevelőszülő kapcsolattartásokon való jelenlétének fokozatos leválasztása javasolt, azonban álláspontja szerint FF családterápiás helyzetbe való bevonása nem javasolt.

A gyámhivatal Szám10 ügyszámú 2017. február 20. napján kelt határozatával a gyermekek vonatkozásában kirendelt UV gyermekvédelmi gyámot tisztségéből felmentette, tekintettel arra, hogy munkaköre megváltozott, a gyermekek részére gyermekvédelmi gyámot rendelt MK személyében, továbbá a 2017. január 1. napjától hatályos jogszabályi változásokra tekintettel a kiskorúak részére helyettes gyermekvédelmi gyámot rendelt MA személyében.

A Hivatal3 az új egyéni elhelyezési tervet 2017. február 24. napján benyújtotta, melyben a Bizottság 2017. február 14. napján kelt szakvéleményére alapozva a szülők, nagyszülők

kapcsolattartását a határozat rendelkező részében foglaltak szerint javasolta megváltoztatni. A Bizottság javasolta a nevelésbe vétel fenntartását jelen gondozási helyen mindkét gyermek vonatkozásában, azonban tekintettel arra, hogy F kötődése szüleihez ambivalens, a velük való kapcsolattartás szándékában bizonytalan, ugyanakkor nem tapasztalható következetes elzárkózás, a kapcsolattartás biztosítása a továbbiakban is indokolt.

Az új gyermekvédelmi gyám javaslatában a gyermekek nevelésbe vételének fenntartását javasolta a jelen gondozási helyen, tekintettel arra, hogy a gyermekben szülei és volt otthona gondolatára feszültség keletkezik az átélt kellemetlen élmények, az apa által történt verés, testvérei viselkedése miatt. Szakemberek segítik őt folyamatosan, de jelenleg nincs olyan mentális állapotban, hogy feldolgozza ezeket. A gyermekvédelmi gyám nem bír tudomással olyan hozzátartozóról, aki a gyermek gondozására alkalmas lenne, és akit a gyermek is elfogadna. Gyámsága alatt a szülők, nagyszülők nem érdeklődtek a gyermekek felől. F felkészítése a kapcsolattartásokra beszélgetéssel történik. A kapcsolattartáson a gyermek szorong, kényelmetlenül érzi magát. A szülők próbálnak kedvesek lenni, de kérdéseikre zárt szájjal, halkán, egy-két szóban válaszol. A kislány elmondása szerint ez azért van, mert a szülők viselkedése számára nem hiteles, otthon soha nem voltak vele ilyen kedvesek, a felelevenedett kellemetlen emlékeknek fizikai tünetei is fellépnek, sápadt, hirtelen le kell ülnie, ki kell mennie a mosdóba.

A Központ esetmenedzsere 2017. március 16. napján tájékoztatta a gyámhivatalt, hogy a szülők az esetmenedzsernél nem kérték a kapcsolattartásuk rendjének megváltoztatását, továbbá nem merült fel olyan személy, aki a gyermekek családba fogadására alkalmas lenne.

Az első fokú eljárás hatóság a Gyvt. 80/A.§-ára valamint 91.§-ának rendelkezésére, és a Gyer. 109.§. /3/ bekezdésében foglaltakra hivatkozással hozta meg a határozatát. Határozatának indokolása szerint az eljárás során megállapítást nyert, hogy a kiskorú anyában fennálló ambivalens, szorongó érzelmi állapot miatt a nevelésbe vétel jelenleg nem szüntethető meg, egyelőre a legfontosabb F a kötődésektől való szorongás oldása, továbbá FT kiskorúnak édesanyjával közösen, anya-gyermek kapcsolatban történő nevelkedése.

Az első fokú hatóság határozatának indokolásában kifejtette, hogy a gyermekek családba fogadására, harmadik személyénél történő elhelyezésére jelenleg lehetőség nincs, a gyámhivatalnak nincs tudomás olyan személyről, aki a tisztség betöltésére alkalmas lenne és azt vállalná, másfelől a gyermekek érzelmi biztonsága érdekében a nevelésnek folyamatosnak kell lennie, különös figyelemmel arra, hogy az érzelmi konfliktusok nyílt oldásában mutatkozik a későbbiekben lehetőség a gyermekek és a szülők, nagyszülők közötti párbeszéd nyílttá válására, ezzel a konfliktusok oldására. A gyámhivatal megvizsgálta a gondozási hely megváltoztatásának szükségességét is, azonban F és a nevelőszülő között bizalmi kapcsolat jött létre, mely a kislány megnyugtató, önbizalmának megerősítését szolgálja, ezt nem látta indokoltnak, ezzel a kislány fejlődésében újabb, súlyos törést okozna.

A gyámhivatal vizsgálta a szülők, nagyszülők és a gyermekek kapcsolattartása szüneteltetésének szükségességét, és arra az álláspontra helyezkedett, hogy a családtagok közötti nyílt, őszinte kommunikáció nem valósulhat meg a személyes találkozások nélkül. Annak ellenére, hogy felmerültek adatok arra, hogy a találkozások konfliktusokkal lehetnek terhelvek, a gyámhivatal szükségesnek látta, hogy ezek a nézeteltérések felszínre kerüljenek, és a családtagok nyíltan beszéljenek róluk. F rendkívül félénk, alkalmazkodó személyiségének erősödését, véleményének határozottabbá válását a pszichológusi segítség mellett a családtagokkal történő találkozások is elősegítik.

Az elsőfokú határozattal szemben az I.r. és II.r. felperes fellebbezést terjesztett elő.

Az alperes 2017. május 10. napján kelt Szám11 számú határozatában az elsőfokú hatóság Szám7 számú határozatát akként változtatta meg, hogy FF és FT kiskorúak nevelésbe vételének felülvizsgálatának határidejét megállapító bekezdést törölte és azt állapította meg, hogy a nevelésbe vétel felülvizsgálatának határideje 2017. szeptember 16. A határozat egyéb rendelkezéseit változatlanul fenntartotta.

Határozatának indokolásában rögzítette, hogy II. rendű felperes neve és I. rendű felperes neve szülők/nagyszülők fellebbezésükben a határozat megváltoztatását, és elsődlegesen a gyermekek nevelésbe vételének megszüntetését, háztartásukban történő elhelyezését kérte, amennyiben erre nincs lehetőség, kapcsolattartási joguk heti 1 órában történő megállapítását kérték. Arra hivatkoztak, hogy a fellebbezéssel támadott határozat olyan döntéssel elrendelt nevelésbe vételt tart fenn, melyet elfogult szerv hozott. Az általuk korábban előterjesztett elfogultsági kifogás nem került elbírálásra, és az alapeljárás nem került megismétlésre, melyből következően a nevelésbe vételt fenntartó határozat is jogszabálysértő. A nevelésbe vételnek nem állnak fenn a jogszabályi feltételei, ellenük büntetőeljárás nem folyik, korábban semmilyen kifogás nem merült fel életvitelük, gyermeknevelésük miatt, F a szülést követően haza akart menni. Vitatták F naplójának valóságát és tartalmának befolyástól mentességét, ezért kérték annak igazságügyi szakértő általi kivizsgálását, hogy a napló milyen körülmények között született, F írta-e, befolyásolta-e őt bárki a napló elkészítésekor, annak tartalmát bárki közvetlenül vagy közvetetten alakította-e. A határozat célszerűtlen, mivel a szülők/nagyszülők vállalásuknak megfelelően havonta igénybe veszik pszichológus segítségét, ehhez képest konkrét, ellenük szóló bizonyíték hiányában a gyermekeket továbbra is csak havi egy órában láthatják, úgy, hogy a határozat nem jelöli meg azon feltételeket, amelyeket teljesíteniük kell ahhoz, hogy a nevelésbe vétel megszűnjön.

Az alperes határozatában megállapította, hogy az első fokú határozat indokolása és a rendelkezésére álló iratanyag alapján az első fokú eljárás és döntés jogszerű, a fellebbezésben foglaltak nem megalapozottak.

Az alperes idézte a Gyvt. 80/A.§-ának és a Gyer. 109.§-ának rendelkezéseit azzal, hogy az iratanyag tanúsága szerint a gyámhivatal a felülvizsgálat során maradéktalanul eleget tett a fenti jogszabályi követelményeknek, tájékoztatás- és javaslatkéréssel fordult az Központhoz, a Hivatal3, a Hivatal2 nevelőszülői tanácsadójához, a nevelőszülőhöz, a F kezelő gyermekpszichiáter szakorvoshoz, a gyermekjogi képviselőhöz, és szakvélemény elkészítésére hívta fel a Bizottságot (MGYSZB).

A gyámhivatal a szülők kérelemre igazságügyi pszichológus szakértőt rendelt ki számos szakkérdés megválaszolása céljából. Az első fokú döntés indokolása ismerteti a Hivatal3 által előterjesztett javaslatokat, az MGYSZB javaslatát, valamint a gondozást ellátó nevelőszülői hálózat javaslatát, továbbá részletesen ismerteti az igazságügyi szakértőnek feltett kérdéseket, és az igazságügyi pszichológus szakértő kérdésekre adott szakvéleményét.

A gyámhivatal az ügyben tárgyalást tartott a szülők/nagyszülők és jogi képviselőjük, a nevelőszülő, nevelőszülői tanácsadó, a gyermekvédelmi gyám, a család- és gyermekjóléti központ esetmenedzsere, a gyermekjogi képviselő, és a nevelőszülői hálózat szakmai vezetője részvételével. A kiskorú meghallgatásáról a gyámhivatal az igazságügyi pszichológus szakértő útján gondoskodott. A tárgyaláson elhangzott nyilatkozatokat az első fokú határozat ismerteti.

A gyermek nevelésbe vételének megszüntetését, és gondozási helyének megváltoztatását sem az igazságügyi szakértő, sem a Bizottság, valamint a további megkérdezettek egyike sem javasolta. Álláspontját valamennyi szakértő, és javaslattevő részletesen indokolta.

A tárgyaláson elhangzott javaslat alapján a gyermek pszichés támogatását biztosító szakpszichológus a gyermek jelenlegi pszichés állapotának feltérképezése alapján javaslatot fogalmazott meg, mely szerint a felügyelt kapcsolattartás során az elkövetkezendő 3-4 hónapban a nevelőszülő személyes jelenlétének fokozatos leválasztása javasolt, de a gyermek családterápiás helyzetbe való bevonása jelenleg nem javasolt, mert arra F jelenlegi pszichés státusza nem alkalmas.

A gyámhivatal megállapította, hogy az igazságügyi pszichológus szakértő és a tárgyaláson nyilatkozók a kapcsolattartás eddigi időtartamban (havi egy alkalommal egy órában) történő fenntartását javasolták, ami nem áll összhangban a Bizottság korábbi véleményén alapuló egyéni elhelyezési tervbe foglalt, kapcsolattartás szüneteltetésére irányuló javaslattal. A gyámhivatal a Gyer. 104. § (2) bekezdésére hivatkozással új egyéni elhelyezési terv készítését rendelte el. A Hivatal3 új egyéni elhelyezési tervet nyújtott be, melyben a Bizottság újabb szakvéleményére alapozva a kapcsolattartást az első fokú döntésben foglaltak szerint (havi egy alkalommal egy óra időtartamban) javasolta megváltoztatni, illetve rendezni. A gyámhivatal a továbbiakban széles körben megadott szempontok alapján kért tájékoztatást és javaslatot a gyermekek részére kirendelt új gyermekvédelmi gyámtól. A gyámhivatal szintén szempontok meghatározásával kérte fel a Központ eseményszereit az eljárás során előterjesztett javaslatának kiegészítésére.

A szülők szakpszichológus megállapításait kifogásoló beadványa alapján a gyámhivatal megkereste a Hivatal2 igazgatóját álláspontja kifejtésére. A gyámhivatal a tényállás megállapítása során a korábbi nyilatkozatok mellett értékelt az MGYSZB szakvéleményén alapuló új elhelyezési javaslatot és egyéni elhelyezési tervet, az új gyermekvédelmi gyám részletes helyzetértékelését és javaslatát, a kapcsolattartási napló adatait, a Hivatal2 tájékoztatását, és a Központ eseményszereinek tájékoztatását, melyek tartalmát szintén ismertette döntése indokolásában.

Az alperes határozatának indokolásában foglaltak szerint megállapítható, hogy a gyámhivatal a Gyvt. 80/A. §-ban és a Gyer. 109. §-ban foglalt követelményeknek megfelelően, széles körben folytatott eljárást annak vizsgálatára, hogy az egyéni elhelyezési tervben foglaltak megvalósultak-e, a nevelésbe vétel megszüntethető-e, amennyiben a nevelésbe vétel nem szüntethető meg, hogyan változtak a gyermekek nevelésbe vétele megszüntetéséhez szükséges feltételek, a gondozási hely megfelelő-e a gyermekek számára, hogyan alakult a gyermekek kapcsolata a szülőkkel/nagyszülőkkel, valamint vizsgálta a gyermekek családba fogadásának lehetőségét, és ismertette a vizsgálatok eredményét. Ugyancsak ismertette a szülők/nagyszülők felülvizsgálat időtartama alatt benyújtott kérelmeit és annak elbírálása során értékelt bizonyítékokat. Az így feltárt tényállás alapján a gyámhivatal arra a következtetésre jutott, hogy a kiskorú anya érzelmi állapota miatt a nevelésbe vétel jelenleg nem szüntethető meg. Ismertette következtetéseit a legfontosabb célok, feladatok tekintetében, megállapításait arra vonatkozóan, hogy a gyermekek családba fogadására, harmadik személynél történő elhelyezésére jelenleg miért nincs lehetőség, a gondozási hely fenntartásának indokolását, a gyámhivatal álláspontját, beszerzett bizonyítékokból levont következtetéseit a kapcsolattartás szüneteltetésének elvetésére, és a kapcsolattartás fenntartásának szükségességére vonatkozóan.

Az alperes határozatában akként foglalt állást, hogy a fellebbezés első pontjában foglalt állítás nem felel meg a valóságnak. A szülők a korábbi eljárásban elfogultságot a Szolgálat akkori, név szerint

megjelölt dolgozójával szemben jeleztek, aki már nem dolgozik a szolgáltatónál, és soha nem volt a gyámhivatal munkatársa. A kizárási kérelmet - a fellebbező állításával ellentétben - a másodfokú hatóság vonatkozásában a Minisztériuma Szám12 ügyszámú, 2016.12.22. napján kelt végzéssel elutasította arra hivatkozással, hogy a kizárási kérelem nem a Ket. hatálya alá tartozó hatósággal, hanem egy szolgáltató ügyintézőjével szemben merült fel, a kizárási szabályok hatálya pedig a szolgáltatókra nem terjed ki. A Minisztérium hivatkozott döntésében arra is, hogy az elfogultságot a szülők a nevelésbe vételi eljárásban jelezték, mely eljárásban a gyámhivatal a gyermekeket nevelésbe vette, majd fellebbezésük folytán a másodfokú gyámhatóság a határozatot helybenhagyta, míg a szülők/nagyszülők keresetét a Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletével elutasította.

A kizárási kérelmet a gyámhivatal vonatkozásában elbírálta és Szám13 ügyszámú végzésével elutasította. Nem valós, hogy az eljárásban kizárt szerv és ügyintéző vett részt, és emiatt a határozat jogszabálysértő.

Az alperes határozata szerint téves a fellebbezők azon álláspontja, hogy a kiskorúak nevelésbe vételének egyetlen jogszabályi feltétele sem áll és nem is állt fenn. Ugyanis a gyámhivatal a gyermekeket a Gyvt.78. § (1) bekezdése a) aa) pontja alapján nevelésbe vette. A fellebbezők nevelésbe vétel jogszerűségét, feltételeinek fennállását vitató felülvizsgálati kérelmét a Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 4.K.27.569/2015/4. számú ítéletével elutasította, a bíróság döntése jelen eljárásban nem vitatható.

Az alperes határozatában hivatkozott a Gyvt. 77.§. /1/ bekezdésére és 81.§-ára akként, hogy a gyámhivatal a felülvizsgálati eljárás során bizonyítási eljárást folytatott le, melynek során kitért a Gyvt. 80/A. § (1) bekezdésében felsorolt szempontokra, megkereste a Gyer. 109. § (1) bekezdésében felsorolt szerveket és személyeket, beszerezte véleményüket, javaslatukat, tárgyalást tartott, és a beszerzett bizonyítékok mérlegelése alapján megállapította, hogy a nevelésbe vétel Gyvt. 78. § (1) bekezdése szerinti indoka jelenleg is fennáll, a nevelésbe vétel megszüntetésének Gyvt. 77. § (1) bekezdésében és 81. §-ában felsorolt feltételei nem valósulnak meg, az MGYSZB álláspontja szerint ugyanis F a szülei és testvérei irányában való érzelmi kötődésének minőségét, intenzitását figyelembe véve a nevelésbe vétel megszüntetése jelenleg nem javasolt, az igazságügyi szakértő szakvéleménye szerint a szülők jelenleg nem tudják biztosítani F számára a megfelelő érzelmi és erkölcsi nevelést.

A gyámhivatal figyelembe vette, hogy a Gyvt. 8. § (1) bekezdése alapján a gyermeknek joga van a szabad véleménynyilvánításhoz, és ahhoz, hogy tájékoztatást kapjon jogairól, jogai érvényesítésének lehetőségeiről, továbbá ahhoz, hogy a személyét és vagyonát érintő minden kérdésben közvetlenül vagy más módon meghallgassák, és véleményét korára, egészségi állapotára és fejlettségi szintjére tekintettel figyelembe vegyék.

Az alperes hivatkozott arra is, hogy a fellebbezők kérelmére kirendelt igazságügyi pszichológus szakértő szakvéleménye szerint a gyermek naplóját elmondása szerint maga írta, befolyásmentesen, a nevelőszülőnél töltött időszakban. A büntetőeljárás során a szülők érzelmi pressziót gyakoroltak F, ezáltal befolyásolhatták vallomását. A szakvélemény megállapítja továbbá, hogy F és szülei kapcsolatát sem a gyám, sem a nevelőszülő nem befolyásolta negatív irányban, az az otthon töltött évek alatt a szülőkkel kialakult kapcsolatban megjelenő nevelési hatások összességét tükrözi. A szakvélemény szerint a szülők jelenleg nem tudják biztosítani gyermekük részére a megfelelő érzelmi és erkölcsi nevelést, ezért a kiskorúak nevelésbe vételének megszüntetése nem javasolt.

A család esetmenedzserének tájékoztatása szerint a szülők korábban elutasították a pszichológus általi segítséget, 2017. február 23-án fogadták el azt, így 2017. március 29. napjától kezdődően vesznek részt pszichológus által vezetett beszélgetéseken. Így a határozat meghozatalakor még el sem kezdték a terápiát, így idő előtti annak rendszeres igénybevételére hivatkozni. A gyermekvédelmi szakemberek véleménye szerint a gyermek és a szülők folyamatos pszichés támogatásával várható, hogy idővel mindkét fél eljut arra a szintre, hogy alkalmasak legyenek egy hatékony családterápián való részvételre, mellyel sikerülhet rendezni a gyermek és szülei közti viszonyt. A gyámhivatal döntésének meghozatala során elsősorban a gyermekeknek az eljárás többi résztvevőjének érdekei felett álló érdekét vette figyelembe. Nem nevesített egyszer sem a szülők ellen felhozott bizonyítékokat, de mérlegelte a Gyer. 109. § (1) bekezdésben felsorolt szakemberek kapcsolattartásra, annak a gyermeket érintő hatásaira, a gyermek viselkedésének, reakcióinak okaira vonatkozó nyilatkozatát, javaslatát, és a módosított egyéni elhelyezési tervek alapján döntött a kapcsolattartás jelenlegi mértékéről.

A Hivatal2 egyéni elhelyezési terve nevesítette azokat a feltételeket F vonatkozásában, amelyek megvalósulása nélkül a nevelésbe vétel nem szüntethető meg. A terv az utolsó feltétel kivételével a szülők feladatául szabja a feltételek teljesítését, és megnevezi az igénybe vehető segítséget, a felelős személyeket. A T vonatkozásában elkészített egyéni elhelyezési terv a hasonló feltételek mellett elsőként említi a nagyszülők és az édesanya közötti megfelelő érzelmi-, bizalmi kapcsolat kialakítását, amely megalapozhatja az édesanya és gyermeke együttes hazagondozását.

Az alperes az előzőekre tekintettel megállapította, hogy a gyámhivatal a felülvizsgálat során a vonatkozó szabályoknak megfelelően járt el, és a gyermekek érdekeit szem előtt tartó, a felülvizsgálat során javaslatételi joggal rendelkező szakemberek véleményével, javaslatával összhangban álló, megalapozott döntést hozott, ezért a - következő felülvizsgálat határidejének meghatározása kivételével - a határozatot helyben hagyta. Az első fokú határozat megvizsgálása során észlelte, hogy a gyámhivatal mindkét gyermek vonatkozásában tévesen jelölte meg a következő felülvizsgálat határidejét. A Gyvt. 80/A. §-a arról rendelkezik, hogy a gyámhatóság a nevelésbe vétel fenntartásának szükségességét a gyermek gondozási helyét első alkalommal meghatározó döntés jogerőre emelkedését követő első két évben félévente felülvizsgálja. A gyermekek gondozási helyét első alkalommal meghatározó nevelésbe vételi határozat a másodfokú döntés közlésével 2015. szeptember 28-án emelkedett jogerőre, melyet követő két éven belül, 2017. szeptember 16-i határidővel féléves felülvizsgálatnak van helye mindkét gyermek vonatkozásában. Erre tekintettel a határidő kijavítására volt szükség.

Az I.r. és II.r. felperes az alperes Szám14 számú határozatával szemben keresetet terjesztett elő és azt kérte, hogy azt a bíróság elsődlegesen változtassa meg akként, hogy a kk. FF és kk. FT nevelésbe vételét szüntesse meg és helyezze el őket a háztartásukban. Amennyiben a bíróság erre nem látna lehetőséget, úgy másodlagosan kérték a határozat megváltoztatását akként, hogy kapcsolattartási joguk alapján legalább havi három alkalommal tarthassák a kapcsolatot kk. FF és kk. FT a nevelőszülő felügyelete nélkül. Amennyiben a bíróság ennek nem adna helyt, úgy harmadlagosan kérték a határozat hatályon kívül helyezését és alperes új eljárásra utasítását. Kérték, hogy a bíróság marasztalja az alperest perköltségükben.

Keresetükben arra hivatkoztak, hogy a keresettel támadott Szám14 számú határozat súlyosan anyagi jogszabálysértő. Álláspontjuk szerint az alperes megsértette az 1997. évi XXXI. Tv. 78.§ (1) bekezdését és 81.§ (1) bekezdését. Álláspontjuk szerint kk. FF és kk. FT vonatkozásában az 1997. évi XXXI. Tv. 78.§ (1) bekezdésében írt nevelésbe vételt megalapozó feltételek a vérfertőzés, és szexuális erőszak vonatkozásában lefolytatott büntetőeljárás jogerős befejeződéséig álltak fenn, a

nyomozás lezárását követően a felülvizsgálat során alperesnek az 1997. évi XXXI. Tv. 81.§ (1) bekezdése szerint a nevelésbe vételt meg kellett volna szüntetnie, ezért a határozat anyagi jogszabálysértő, sérti az 1997. évi XXXI. Tv. 78.§ (1) bekezdését, és a 81.§ (1) bekezdésben foglaltakat. Álláspontjuk szerint a kiskorúak nevelésbe vételének egyetlen jogszabályi feltétele sem áll fenn.

A II.r. felperes által a Hivatal 1 Z kirendeltség ellen benyújtott elfogultsági kifogás nem került felterjesztésre és elbírálásra, közben az ügyben több alkalommal érdemi határozat született.

A felperesek ellen jelenleg - tudomásuk szerint - semmilyen büntetőeljárás nem folyik, kiskorú ellen elkövetett bűncselekménnyel nem lettek megvádolva, az ellenük, mint feljelentett személyek ellen az állítólagos bántalmazások miatt indult büntetőeljárást bűncselekmény hiányában megszüntették. Az alaphatározat iratanyaga szerint ellenük korábban semmilyen kifogás nem merült életvitelük, gyermekeik nevelése, a velük kapcsolatos bánásmód miatt, sőt a megkérdezett személyek kifejezetten pozitívan nyilatkoztak róluk, mint szülőkről.

A gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény 12. § (1) bekezdése szerint a gyermek szülője jogosult és köteles arra, hogy gyermekét családban gondozza, nevelje és a gyermeke testi, értelmi, érzelmi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges feltételeket - különösen a lakhatást, étkezést, ruházattal való ellátást -, valamint az oktatásához és az egészségügyi ellátásához való hozzájutást biztosítsa. A 13.§ (2) bekezdés értelmében a nevelésbe vett gyermek kapcsolattartásra feljogosított szülője jogosult és köteles a) a gyermeke gondozását ellátó személyekkel, intézményekkel, a gyermekvédelmi gyámmal - a nevelés érdekében - együttműködni, b) gyermekével - törvényben meghatározott módon - kapcsolatot tartani. A 13.§ (3) bekezdés szerint a nevelésbe vett gyermek szülője - a gyámhatóság eltérő rendelkezése hiányában - köteles a) minden tőle elvárható megtenni gyermeke családba történő visszahelyezéséért.

E törvény 78. § (1) bekezdése szerint a gyámhatóság a gyermeket nevelésbe veszi, ha a) a gyermek számára családba fogadó gyám rendelésére nem kerülhet sor, és aa) a gyermek fejlődését családi környezete veszélyezteti, és veszélyeztetettségét az alapellátás keretében biztosított szolgáltatásokkal, valamint a védelembe vétellel nem lehetett megszüntetni, illetve attól eredmény nem várható, továbbá, ha a gyermek megfelelő gondozása a családján belül nem biztosítható.

A gyámhatóságokról, valamint a gyermekvédelmi és gyámügyi eljárásról szóló 149/1997. (IX. 10.) Korm. rendelet 99. § (2) bekezdés kimondja, hogy ha a nevelésbe vétel feltételei nem állnak fenn, a gyámhivatal a kérelem elutasításával, illetve az eljárás megszüntetésével egyidejűleg a) megkeresi a gyermekjóléti szolgálatot a gyermekjóléti alapellátás keretében történő segítségnyújtásra b) indokolt esetben elrendeli a gyermek védelembe vételét.

A felperesek keresetükben arra hivatkoztak, hogy mérlegelési, méltányossági jogkörben meghozott nevelésbe vételt fenntartó Szám14 számú határozatból nem derül ki, hogy a gyermek fejlődését családi környezete jelenleg - figyelemmel arra is hogy kk. NN harmadik személynél került elhelyezésre, a felperesekkel szemben a büntetőeljárás bűncselekmény-elkövetését nem állapította meg - miért veszélyezteti, és a veszélyeztetettséget - ha az fenn is áll - az alapellátás keretében biztosított szolgáltatásokkal, valamint a védelembe vétellel miért nem lehetett megszüntetni, illetve attól eredmény miért nem várható, továbbá a gyermek megfelelő gondozása a családján belül miért nem biztosítható.

A felperesek álláspontja szerint a sérelmezett határozat súlyosan, az ügy érdemére is kihatóan

eljárási jogszabálysértő. A megsértett jogszabályok: Ket. 42.§ (4) bekezdése, 43.§ (2) bekezdése.

A felperesek e vonatkozásban arra hivatkoztak, hogy a II.r. felperes a gyermekek ideiglenes hatályú elhelyezésének felülvizsgálatára irányuló eljárás során a nevelésbe vételt elrendelő határozat meghozatalát megelőzően kizárás iránti kérelmet terjesztett elő az első fokon eljáró Hivatal 1 Z Kirendeltsége ellen.

Az ügyben több alkalommal került sor fellebbezésre, azonban az elfogultsági kifogás nem lett elbírálva. Erre hivatkozással az I.r. és II.r. felperes a Hivatal 1 és annak összes ügyintézője, továbbá a alperes és annak összes ügyintézője ellen elfogultsági kifogást terjesztett elő, mivel kirívóan súlyos jogszabálysértés, ha a közigazgatási szerv nem bírálja el az ügyfél által előterjesztett elfogultsági kifogást. Az elfogultsági kifogást az alperes tekintetében az Minisztere Szám12 számon elutasította. Ezért az alperestől a jelen nevelésbe vétel felülvizsgálata iránti ügyben pártatlan, elfogultságtól mentes döntés nem várható, mivel olyan előzményi ügyet kell felülvizsgálnia, melyben saját mulasztása miatt kártérítési felelőssége is egyértelműen fennáll.

Figyelemmel arra, hogy az alapeljárásban kizárt szerv és ügyintéző vett részt, és nem került a kizárási indítvány szabályszerűen elbírálásra, ezért a keresettel is támadott, a nevelésbe vételt fenntartó határozat jogszabálysértő. Jogszabálysértő módon meghozott alaphatározatban foglalt nevelésbe vétel csak jogszabálysértő határozat meghozatalával tartható fenn.

A felperesek álláspontja szerint a határozat súlyosan, az ügy érdemére is kihatóan eljárási jogszabálysértő azért is, mert a Ket. szerinti iratbetekintési, iratmegismerési jogukat törvénytől kora korlátozták, emiatt bizonyítási indítványt sem tudtak a titkos iratok tekintetében előterjeszteni. Megsértett jogszabályhelyek: Ket. 69.§ (2) bekezdése, 5.§ (4) bekezdése. E vonatkozásban előadták, hogy a nevelésbe vétel felülvizsgálatára irányuló eljárásban a teljes ügyirat tekintetében iratbetekintési kérelmet terjesztettek elő. Az alperes a Szám15 számon meghozott határozatával helyben hagyta a Hivatal 1 Szám16 számú iratbetekintést korlátozó határozatát, ez pedig eljárási joggyakorlásukat lényegesen megnehezítette, mert nem tudták cáfolni, vagy igazságügyi szakértővel megvizsgáltatni az egyes iratok keletkezésének körülményeit.

A felperesek gyermekük, FF és unokájuk, FT ügyében nyújtottak be iratbetekintési kérelmet. Az iratbetekintési jogot korlátozó végzés indokolása szerint FF és UV gyermekvédelmi gyám az iratbetekintési jog korlátozását kérték a gyermek naplójának tekintetében. A Ket. 69.§. (2) bekezdése szerint az ügyfél az adatok megjelölésével kérheti az iratbetekintési jog korlátozását üzleti és más méltányolható magánérdekének védelmében. A hatóság a kérelemnek - a körülmények körütekintő mérlegelése alapján - akkor ad helyt, ha az adatok megismerésének hiánya az iratbetekintésre jogosultakat nem akadályozza jogaik gyakorlásában. A végzés indokolása szerint a hatóság valamennyi szempont mérlegelése alapján a Szám17 és a Szám18 számú Szám18 számú iratok vonatkozásában F személyiségi jogainak védelme érdekében az iratbetekintési jog korlátozásáról rendelkezett. A Ket. 69.§ (2) bekezdése adatok tekintetében teszi lehetővé az iratbetekintési jog korlátozását, nem pedig teljes ügyirat vonatkozásában. Mindez azt jelenti, hogy az irat ténye, jellege (pl. jegyzőkönyv, büntetőfeljelentés, szakvélemény stb.) és korlátozással nem érintett részei megismerhetők, csupán annak korlátozással érintett adattartalma nem. Az eljárásban ügyféli jogállással rendelkező kiskorú és gyermekvédelmi gyám nem adatok, hanem egyetlen irat vonatkozásában kérték az iratbetekintés korlátozását. A felperesek szerint az alperes határozata súlyosan eljárási jogszabálysértő, mivel a végzésben teljes ügyiratok vonatkozásában rendelte el az iratbetekintési jog korlátozását, és az irat jellegét sem tették számukra megismerhetővé. Ezen túlmenően a hatóság ezen kérelem alapján a Ket. 69.§ (2) bekezdésére hivatkozva három ügyirat

vonatkozásában határozott arra hivatkozva, hogy azok a kiskorú bizalmi közléseit tartalmazzák, ami szintén súlyosan jogsabálysértő.

A végzés súlyosan jogsabálysértő azért is, mert annak indokolása szerint a Szám19 és a Szám17számú Szám18számú iratok vonatkozásában az ügyfél erre irányuló külön kérelme nélkül is szükséges az iratbetekintési jog korlátozása a Ket. 69.§ (2) a) pontja alapján, azonban a végzésből nem derül ki hogy a korlátozás milyen jellegű iratok tekintetében és milyen tények miatt indokolt.

A felperesek álláspontja szerint a keresettel támadott határozat az irányadó jogsabályok téves alkalmazásán alapul, megalapozatlan. Kk. FF nevelésbe vételének fenntartására azért kerül sor, mert a határozat indokolása szerint most kk. FF a nevelőszülő háztartásában őszinte közegben nevelkedik, és ez fog segíteni visszatérni a szüleikhez. A határozat célszerűtlen, mivel a megromlott szülő-gyermek viszony egy módon állítható helyre: a kapcsolattartások gyakrabba tételével, a szülő-gyermek viszony ekkénti javításával.

A felperesek álláspontja szerint a határozat súlyosan eljárási jogsabálysértő, mivel megalapozatlan, nem derül ki az indokolásból a hatóság által megállapított tényállás. Megsértett jogsabályok: Ket. 50.§ (1) bekezdése. A határozat szerint az eszmenedzser nyilatkozott arra, hogy nem merült fel olyan harmadik személy, aki a gyermekek családba fogadására alkalmas lenne. A családba fogadásra alkalmas személy megnevezése kapcsán azonban nem az eszmenedzsernek, hanem nekik kell nyilatkozniuk, őket nem nyilatkoztatták meg arról, hogy lenne-e a családban olyan személy, aki alkalmas a családba fogadásra. Nem folytatott semmilyen vizsgálatot ez irányban az alperes, holott ezt a megismételt eljárást megelőző eljárásban kifejezetten kérték.

A felperesek álláspontja szerint a határozat súlyosan eljárási jogsabálysértő, mivel megalapozatlan, nem derül ki az indokolásból a hatóság által megállapított tényállás. Megsértett jogsabályok: Ket. 50.§ (1) bekezdése, 109.§ (4) bekezdése. E vonatkozásban a felperesek arra hivatkoztak, hogy továbbra sem vizsgálta a gyámhatóság a nevelésbe vétel felülvizsgálata során a Gyvtv. 80/A. § (1) c) pontjában foglaltakat, a gyermeknek más hozzátartozóval való kapcsolat alakulását. Nem ad választ a határozat arra, hogy kk. FF a testvérével, kk. SzSz és nagynénjével, JB való kapcsolata miként alakul, ezért nincs a tényállás tisztázva a gondozási hely megfelelősége tekintetében sem.

A felperesek álláspontja szerint a határozat súlyosan eljárási jogsabálysértő, mivel megalapozatlan, nem derül ki az indokolásból a hatóság által megállapított tényállás. Megsértett jogsabályok: Ket. 50.§ (1) bekezdése, 109.§ (4) bekezdése. E körben a felperesek szerint nem vizsgálta a közigazgatási szerv a Gyvtv. 80/A. § (1) c) pontjában foglaltakat, a gyermek nevelésbe vétele megszüntetéséhez szükséges feltételek változását sem, holott a büntetőeljárások felperesek terhére történő megállapítás nélkül befejeződtek.

A felperesek álláspontja szerint a határozat kk. FT vonatkozásában súlyosan eljárási jogsabálysértő, mivel megalapozatlan, nem derül ki az indokolásból a hatóság által megállapított tényállás, nem állapítható meg, hogy unokájukkal miért nem tarthatják sűrűbben a kapcsolatot.

Az alperes a felperesek keresetének elutasítását és a felperesek perköltség megfizetésére kötelezését kérte. Álláspontja szerint a határozata jogszerű.

Az alperes érdemi nyilatkozatában kifejtettek szerint a felperesek álláspontjával szemben tény, hogy a gyermekek nevelésbe vételére jogszerűen és megalapozottan került sor. A bíróság a 4.K.27.569/2015/4. számú ítéletével elutasította felperesek nevelésbe vételéről szóló közigazgatási

határozat elleni keresetét. Amint arra a bíróság is rámutatott, az akkor folyamatban volt büntetőeljárás csak az egyik körülmény volt, amely miatt az ideiglenes hatályú elhelyezésből a gyermekek hazaadására nem volt lehetőség. Ezt megelőző, irányadó körülményként nevezte meg ugyanakkor a bíróság, hogy F 12 évesen családi körben esett teherbe úgy, hogy a szülők a gyermek kapcsolatáról nem tudtak, terhességét nem ismerték fel, továbbá azt, hogy F a szülőkkel sem szexuális kapcsolatáról, sem terhességéről nem beszélt még azt követően sem, hogy ő maga a terhességét felismerte. A szülők felé azt követően sem nyílt meg, hogy az ultrahang vizsgálat a terhességet kimutatta. A bíróság a nevelésbe vételt megalapozó körülményként értékelte továbbá, hogy bár a környezettanulmány a felpereseknél tapasztaltak alapján a gyermekek ellátását biztosítottak minősítette, azonban a gyermek lelki fejlődése veszélyeztetettségének vizsgálatára a környezettanulmány nem terjed ki. E vonatkozásban kellett, hogy pszichológus szakértői vélemény beszerzésére kerüljön sor, mely megtörtént, és a szakvélemény a gyermekek hazaadását nem tette lehetővé. A nevelésbe vételt és annak fenntartását megalapozó tényállás megvalósult folyamatban lévő büntető eljárás hiányában is, a büntető eljárás lezárása nem eredményezi automatikusan a nevelésbe vétel megszüntetését. Ilyen automatizmussal szemben a gyámhivatalnak a Gyvt. 80/A. §-ában foglalt szempontok szerint a Gyer. 109. §-ában foglaltaknak megfelelően lefolytatott eljárásban kellett felülvizsgálnia a nevelésbe vételt. Ezen előírásoknak eleget tett.

Az alperes ellenkérelmében előadta, hogy a gyámhivatal az előírt bizonyítási eljárás lefolytatásán, az előírt tájékoztatások, szakmai vélemények, javaslatok beszerzésén túl a felperesek indítványának eleget téve újabb igazságügyi pszichológus szakértői vizsgálatot rendelt el a felperesek által vitatott kérdések megválaszolása, köztük a nevelésbe vétel megszüntethetőségének, és a gyermekek szülők/nagyszülők háztartásába helyezhetőségének tisztázása céljából. Az igazságügyi szakértői vélemény egyértelmű, és összhangban áll a Gyer-ben előírt személyektől, szervektől beszerzett javaslatokkal, szakmai véleményekkel, illetőleg a kapcsolattartás vonatkozásában a szakértői vélemény és a tárgyaláson elhangzott nyilatkozatok alapján a gyámhivatal új, a kapcsolattartás dinamikáját illetően felmerült bizonyítékok figyelembe vételével történő egyéni elhelyezési terv készítésére hívta fel a Hivatal3, és a Bizottságot, és azt elfogadva döntött a kapcsolattartásról. Az első és másodfokú közigazgatási határozatok részletes indokolásából kiderül, hogy a nevelésbe vétel a felülvizsgálat alkalmával miért nem volt megszüntethető.

Az alperes álláspontja szerint a felperesek által eljárási jogszabálysértésként megjelölt Ket.42.§ (4) bekezdése és 43. § (2) bekezdése - mely szerint a gyámhivatal az ideiglenes hatályú elhelyezés felülvizsgálata során előterjesztett kizárási kérelmüket nem bírálta el, így elfogult szerv hozta meg a nevelésbe vételi határozatot - nem megalapozott. Ugyanis a másodfokú határozatban részletesen ismertetett tények szerint a kizárási kérelem a Ket. 42- 43. §-ában foglaltaknak megfelelő eljárásban elbírálásra és elutasításra került mind az első, mind a másodfokú hatóság vonatkozásában, így az alapeljárás megismétlését sem írta elő a kizárási kérelmet elbíráló szerv. Nem valós tehát, hogy az alapeljárásban kizárt szerv és ügyintéző vett részt, és emiatt a határozat, és a nevelésbe vételt fenntartó határozat jogszabálysértő. Ezért az alperes nem sértette meg a Ket.42.§ (4) bekezdését, és 43. § (2) bekezdését.

Az alperes a felperesek iratbetekintési jogukat korlátozó hivatkozására figyelemmel előadta, hogy a kérelmet elbíráló első fokú döntést felülvizsgáló másodfokú közigazgatási döntés bírósági felülvizsgálatának kezdeményezésére a döntés kézhezvételétől számított 30 napon belül volt a felpereseknek lehetősége. A Szám15 számú végzés felülvizsgálata nem tárgya jelen peres eljárásnak. Emellett bizonyítási indítványukat a felperesek megtették, a gyámhivatal annak eleget tett, és a felperesek indítványára beszerzett igazságügyi szakértői véleményt a bizonyítékok sorában értékelve hozta meg döntését.

A felperesek eljárási jogszabálysértésként jelölték meg a Ket. 50. § (1) bekezdését arra hivatkozással, hogy az esetmenedzser nyilatkozott arra, hogy nem merült fel a családban olyan személy, aki alkalmas lenne családba fogadásra, azonban a gyámhivatal nem folytatott le vizsgálatot erre vonatkozóan, holott ezt a megismételt eljárást megelőző eljárásban kifejezetten kérték. Az alperes e körben előadta, hogy a szülők a megismételt eljárást megelőző elsőfokú eljárásban másik nevelőszülőnél történő elhelyezés alternatívájaként, vagyis kérték a gyermekek családba fogadását úgy, hogy arra alkalmas családtagot nem neveztek meg, és ilyen családtag nem is nyilatkozott, hogy a gyermekeket családba fogadná. A megismételt eljárásban sem írásbeli kérelmekben, sem tárgyalás alkalmával, sem az első fokú határozat elleni fellebbezésben a jogi képviselővel eljáró felperesek nem kérték a családba fogadást, és nem neveztek meg olyan családtagot, aki alkalmas, és vállalná a gyermekek családba fogadását, álláspontjuk szerint ugyanis a gyermekek a szülők/nagyszülők háztartásába helyezhetők. A gyámhivatal erről a családdal közvetlen és rendszeres kapcsolatban álló esetmenedzser, valamint a gyermekkel közvetlen kapcsolatban álló gyermekvédelmi gyám útján is tájékozódott, akiknek szintén nincs tudomása a családtagoktól olyan személyről, aki alkalmas lenne, és akit a gyermek is elfogadna. Ilyen családtagot a felperesek sem korábban, sem kereseti kérelmükben nem jelöltek meg, de azt nem is állítják.

Az alperes a felpereseknek a Ket. 50. § (1) bekezdését és 109. § (4) bekezdése megsértése, mint eljárási jogszabálysértés iránti hivatkozása vonatkozásában előadta, hogy vizsgálta a gyermek testvérével való kapcsolatának alakulását. Arra vonatkozóan beszerezte a gyermekvédelmi szakemberek, illetve a szakértői bizottság véleményét. Ennek alapján rendezte a szülők/nagyszülők mellett SzSz kiskorú testvér kapcsolattartási jogát. A nagynéni kapcsolattartási kérelmére indult eljárást a gyámhivatal Szám20 számú végzésével jogerősen elbírálta. A Ptk.4:179.§ értelmében a nagynéni nem tartozik a kapcsolattartásra jogosult más hozzátartozók körébe.

Az alperes előadta, hogy a gyámhivatal a nagyszülői kapcsolattartást a gyermekvédelmi szakszolgálat által elkészített egyéni elhelyezési terv elfogadásával, annak megfelelően, F együtt rendezte. A szülők részvételével tartott tárgyaláson egyebek mellett elhangzott továbbá, hogy F kifejezetten tiltakozott az ellen, hogy T nélküle tartson kapcsolatot a nagyszülőkkel. Amint arra másodfokú döntésben is hivatkozott, a Gyvt. 8. § (1) bekezdése alapján a gyermeknek joga van a szabad véleménynyilvánításhoz, és ahhoz, hogy véleményét korára, egészségi állapotára és fejlettségi szintjére tekintettel figyelembe vegyék.

Az I.r. és a II.r. felperes keresete az alábbiak szerint nem alapos.

Az Alaptörvény XXV. cikk /2/ bekezdés b) pontja biztosítja a közigazgatási határozat törvényessége feletti bírósági ellenőrzést. Ezen alkotmányos alapelvet a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (Ket.) 109. §. /1/ bekezdése és a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) XX. fejezetében foglaltak juttatják a gyakorlatban érvényre azzal, hogy biztosítják, hogy az ügyfél, illetve a kifejezetten rá vonatkozó rendelkezés tekintetében az eljárás egyéb résztvevője a hatóság jogerős határozatának felülvizsgálatát a határozat közlésétől számított harminc napon belül jogszabálysértésre hivatkozással kérheti a közigazgatási ügyekben eljáró bíróságtól a határozatot hozó hatóság elleni kereset indításával. A keresetindítás határidejét törvény eltérően is meghatározhatja.

A fentieket alapján a bíróság azt vizsgálja, hogy jogszabálysértő-e a keresettel megtámadott határozat.

Ennek megítélésénél a közigazgatási határozat meghozatalakor hatályban volt jogszabályok, és fennálló tények figyelembevételével kell eljárni. A jogszabálysértés lehet anyagi, vagy eljárási szabálysértés. Jogszabálysértő a határozat, ha megalapozatlan, érdemben nem felel meg a jogszabályi előírásoknak, meghozatalakor nem megfelelő jogszabály alkalmazására került sor, vagy a helyesen kiválasztott jogszabályt tévesen értelmezték, a határozat indokolásából nem derül ki a hatóság által megállapított tényállás, a döntés alapjául szolgáló jogszabályi rendelkezés és az abból levont jogi következtetés, a közigazgatási eljárás során olyan jelentős eljárási szabálysértés történt, amely a döntés érdemére is kihat.

A közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perekben a bíróság a Pp. 215. §-ának megfelelően döntésével nem terjeszkedhet túl a kereseti kérelmen és ellenkérelmen. A Legfelsőbb Bíróság KK 34. számú állásfoglalása és a 2/2011. (V. 9.) KK véleményben foglaltak szerint a kereseti kérelemhez kötöttség elve közigazgatási perben is érvényesül. A bíróság csak a keresetlevélben megjelölt jogszabálysértést vizsgálhatja, kivéve, ha semmisségi okot észlel.

A felperes által megjelölt jogszabálysértés szabja meg a bíróság számára azokat a korlátokat, amelyek között a bíróság a közigazgatási határozatot felülvizsgálhatja. Ha a bíróság a keresetlevélben megjelölt jogszabálysértést nem állapítja meg, más - a megjelölttől érdemben eltérő - jogszabálysértésre a közigazgatási határozat hatályon kívül helyezését vagy megváltoztatását nem alapíthatja. A közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata nem teljes körű, annak irányát a felperes által hivatkozott jogszabálysértés jelöli ki. Hiába találna a bíróság más okból jogszabálysértőnek az alperesi határozatot, arra nem alapíthatja a döntését.

A felperesek által megsértett jogszabályként megjelölt, a gyámhatóságokról, valamint a gyermekvédelmi és gyámügyi eljárásról szóló 1997. évi XXXI. tv. Gyvt. 78. § (1) bekezdése kimondja, hogy a gyámhatóság a gyermeket nevelésbe veszi, ha a) a gyermek számára családbafogadó gyám rendelésére nem kerülhet sor, és aa) a gyermek fejlődését családi környezete veszélyezteti, és veszélyeztettségét az alapellátás keretében biztosított szolgáltatásokkal, valamint a védelemben vétellel nem lehetett megszüntetni, illetve attól eredmény nem várható, továbbá, ha a gyermek megfelelő gondozása a családján belül nem biztosítható.

A Gyvt. 77. § (1) bekezdése szerint a nevelésbe vétel célja a gyermek otthont nyújtó ellátásának és törvényes képviselőjének biztosítása, amíg a gyermek a) családjára képessé válik a gyermek visszafogadására, b) számára családbafogadó gyám rendelésére kerülhet sor, c) örökbefogadása megtörténik, vagy d) eléri nagykorúságát, ha az a)-c) pontban foglaltak teljesülésére nincs lehetőség.

A Gyvt. 81. §-a értelmében a gyámhatóság - kivéve ha a szülő szülői felügyeleti jogát megszüntették vagy az megszűnt - a szülő kérelmére, vagy a szülő és a gyermekvédelmi gyám együttes kérelmére, vagy hivatalból a gyermek nevelésbe vételét megszünteti, ha annak okai már nem állnak fenn.

A jelen per a nevelésbe vétel felülvizsgálatával kapcsolatban hozott határozat felülvizsgálata érdekében indult, ezért a felperesek azon hivatkozása, hogy a kiskorúak nevelésbe vételének egyetlen jogszabályi feltétele sem áll fenn, nem megalapozott, különös tekintettel arra, hogy a nevelésbe vétel felülvizsgálatáról jogerős bírósági ítélet született a Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 4.K.27.569/2015/4.szám alatt meghozott ítéletével.

A jelen perben ezen ítélet nem vizsgálható felül és annak megalapozottsága sem kérdőjelezhető meg.

Az ítélet rámutatott arra, hogy a FF nevelésbe vételének az volt az oka, hogy családi körben 12 évesen esett teherbe, a szülők (felperesek) a kapcsolatáról nem tudtak, terhességét nem ismerték fel, azt kívülálló személy ismerte fel, F a szülőkkel sem szexuális kapcsolatáról, sem terhességéről nem beszélt, mely tényekből következően a szülők és F között nem volt kommunikáció, nem volt azt a bizalom, amely szükséges lett volna ebben a helyzetben a gyermek nevelése kapcsán.

Tehát nem a folyamatban lévő büntetőeljárás indokolta FF nevelésbe vételét, így a büntetőeljárás lezárása - amelyek egyikében sem marasztalták el a felpereseket - nem eredményezhette a nevelésbe vétel megszüntetését.

A jelen per tárgya a nevelésbe vétel felülvizsgálata iránti eljárásban született határozat felülbírálata. A Gyvt. 77. § (1) bekezdése határozza meg, hogy milyen esetekben szüntethető meg a nevelésbe vétel. A nevelésbe vétel fenntartását az első fokon eljáró hatóság - a felperesek hivatkozásával szemben - nem arra alapította, hogy egy új bizonyíték, a napló került elő, hanem arra, hogy a kiskorú anyában fennálló ambivalens, szorongó érzelmi állapot miatt a legfontosabb F a szorongás oldása, továbbá FT kiskorúnak édesanyjával közösen anya-gyermek kapcsolatban történő nevelkedése. Emellett a gyermekek érzelmi biztonsága érdekében a nevelésnek folyamatosnak kell lennie, F és a nevelőszülő között bizalmi kapcsolat jött létre, amely a kislány megnyugtató, önbizalmának megerősítését szolgálja. A felperesekkel F a kapcsolatot nem kívánja megszakítani, azonban a nevelésükbe jelenleg nem kíván visszakerülni, ezért az ő, a gyermek érdekét figyelembe véve hozta meg a határozatát az elsőfokú hatóság, amely határozatát egyebek mellett szakértői véleményre is alapította. A felperesek álláspontja szerint a határozatból nem derül ki, hogy a gyermek fejlődését a családi környezete miatt veszélyezteti, hiszen kiskorú NN harmadik személynél került elhelyezésre, és velük szemben bűncselekmény elkövetését nem állapították meg. A bíróság megítélése szerint az elsőfokú hatóság határozatából a fentiek, azaz a F pszichés állapotának megerősítése, mint cél egyértelműen megállapítható, továbbá az is, hogy a kiskorú FT az édesanyjával közösen anya-gyermek kapcsolatban történő nevelkedése a legfontosabb. Ezek a célok a felperesek családjában nem valósíthatók meg, ezért nem állnak fenn a nevelésbe vétel megszüntetésének feltételei.

Ebből következően a bíróság megítélése szerint nem megalapozott a felpereseknek a Gyvt. 78.§. (1) bekezdésének és 81.§. (1) bekezdésének megsértésére vonatkozó kereseti kérelme.

A felperesek hivatkoztak a Ket. 42.§. (4) bekezdésének és 43.§. (2) bekezdésének megsértésére.

A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (Ket.) 42.§. (4) bekezdése kimondja, hogy az ügy elintézésében nem vehet részt az a hatóság, amelynek jogát vagy jogos érdekét az ügy közvetlenül érinti. A hatóság nem válik kizárttá amiatt, mert a határozatban megállapított fizetési kötelezettség teljesítése az általa megjelölt számlára történik.

A Ket. 43.§. (2) bekezdése értelmében a kizárás tárgyában a hatóság vezetője dönt, szükség esetén

más ügyintézőt jelöl ki, továbbá arról is dönt, hogy meg kell-e ismételni azokat az eljárási cselekményeket, amelyekben a kizárt ügyintéző járt el. A kizárás tárgyában hozott végzést az ügyféllel közölni kell.

A felperesek a Ket. 42.§. (4) bekezdése és a 43.§. (2) bekezdésének megsértését abban látták, hogy nevelésbe vételi eljárásban a II.r.felperes kizárás iránti kérelmet terjesztett elő, és e kérdésben nem született döntés, továbbá a felperesek elfogultsági kifogást terjesztettek elő a Kirendeltség ellen, amely nem került elbírálásra, így elfogult szerv hozta meg a Szám3 sz.határozatot. Mivel az alapeljárásban a felperesek álláspontja szerint kizárt szerv és ügyintéző vett részt, ezért a keresettel támadott nevelésbe vételt fenntartó határozat is jogszabálysértő, mert jogszabálysértő módon meghatározott alaphatározatban foglalt nevelésbe vétel csak jogszabálysértő határozat meghozatalával tartható fenn.

Ezen felperesi hivatkozás kapcsán az alperes arra hivatkozott, hogy a kizárási kérelem elbírálásra és elutasításra került, így az alapeljárás megsértését sem írta elő a kizárási kérelmet elbíráló szerv. Nem valós tehát, hogy az alapeljárásban kizárt szerv és ügyintéző vett részt.

A bíróság álláspontja szerint a perben csak a keresettel támadott közigazgatási határozat jogszerűsége vizsgálható, a nevelésbe vételt elrendelő határozat jogszerűsége nem. Ezen túlmenően - a már előzőekben is kifejtettek szerint - az alaphatározat tekintetében jogerős ítélet született, amely a jelen perben nem vizsgálható felül. Az alperes által kifejtettek szerint pedig a felperesek kizárási kérelme elbírálásra került.

Mindezekre tekintettel nem jogszabálysértő a keresettel támadott határozat a Ket. 42.§. (4) bekezdése és 43.§. (2) bekezdése alapján.

A felperesek a Ket. 69.§. (2) bekezdésére és 5.§. (4) bekezdésére is hivatkoztak, mint megsértett jogszabályokra.

A Ket. 5.§. (4) bekezdése értelmében a közigazgatási hatóság a törvényben meghatározott korlátozásokkal az ügyfeleknek és képviselőiknek, valamint más érdekelteknek biztosítja az iratbetekintési jogot, jogszabályban meghatározott esetben közmeghallgatást tart, és döntését az érintettekkel közli. A hatóság ugyanakkor gondoskodik a törvény által védett titkok megőrzéséről és a személyes adatok védelméről.

A Ket. 69.§. (2) bekezdése szerint az ügyfél az adatok megjelölésével kérheti az iratbetekintési jog korlátozását üzleti és más méltányolható magánérdekének védelmében. A hatóság a kérelemnek - a körülmények körütekintő mérlegelése alapján - akkor ad helyt, ha az adatok megismerésének hiánya az iratbetekintésre jogosultakat nem akadályozza jogaik gyakorlásában.

A felperesek szerint jogszabálysértően járt el az alperes, amikor helybenhagyta az elsőfokú hatóság iratbetekintést korlátozó határozatát.

Az iratokból megállapíthatóan az iratbetekintési kérelmet elbíráló elsőfokú döntést felülvizsgáló alperesi döntés, a Szám15 számú végzés ellen külön fellebbezésnek volt helye, ebből következően a jelen peres eljárásban, - az alperes Szám11 számú határozatának felülvizsgálata iránti perben - nem bírálható el. Ezért a bíróság azt állapította meg, hogy a felperesek által a Ket. 69.§. (2) bekezdésének és 5.§. (4) bekezdésének megsértése megállapítására irányuló kereset alaptalan.

A felperesek álláspontja szerint a határozat megalapozatlan az irányadó jogszabályok téves alkalmazása miatt. A határozat szerint FF nevelésbe vételének fenntartására azért kerül sor, mert a nevelőszülő háztartásában őszinte közegben nevelkedik, ez fog segíteni visszatalálni a szüleihez. A határozat célszerűtlen, mert a megromlott szülő-gyermek viszony egy módon állítható helyre: a kapcsolattartások gyakrabba vételével, a szülő-gyermek viszony ekkénti javításával.

A bíróság megítélése szerint az eljáró hatóságok a szülő-gyermek kapcsolat helyreállításának a kérdését széleskörűen vizsgálták, a jogszabályi lehetőségek szerinti szervek véleményét, valamint pszichológus szakértői véleményt szereztek be és mindezek együttes értékelésével jutottak arra a megállapításra, hogy FF nevelésbe vételének fenntartása szükséges az ő ambivalens, szorongó érzelmi állapota miatt. Bár érthető a felpereseknek a gyermekük családba való visszakerülése iránti igyekezete, azonban a bíróság megítélése szerint a helyzet nem csak egyféleképpen, a felperesek elképzelése szerinti módon oldható meg, pontosan a kialakult helyzet miatt volt szükség olyan eljárásokra, amelyek a szubjektív megítéléstől függetlenül több szakértő eljárásának eredményeképpen állapítja meg, hogy mi szolgálja leginkább a gyermek érdekét.

Az ügyben ugyanis a gyermek érdekének mindenek felett való figyelembe vételével kell eljárni, mind FF, mind FT gyermek érdekeinek szem előtt tartásával.

Ebből következően a bíróság nem találta megalapozottnak a felperesek arra való hivatkozását, hogy a határozat a jogszabályok téves alkalmazásán alapul.

A felperesek a Ket. 50.§. (1) bekezdésének megsértésére hivatkozva állították, hogy a határozatból nem derül ki a hatóság által megállapított tényállás, mert az esetmenedzser nyilatkozott arról, hogy nem merült fel olyan harmadik személy, aki a gyermekek családba fogadására alkalmas lenne. A családba fogadásra nekik kell nyilatkozniuk, ez elmaradt, nem nyilatkoztatták meg őket arról, hogy lenne alkalmas személy a családba fogadásra. Az alperes ez irányban semmilyen vizsgálatot nem folytatott.

Az alperes e vonatkozásban arra hivatkozott, hogy a megismételt eljárást megelőző eljárásban másik nevelőszülőnél történő elhelyezés alternatívájaként vagylagosan kérték a felperesek a gyermekek családba fogadását úgy, hogy arra alkalmas családtagot nem neveztek meg. A megismételt eljárásban sem kérelmeikben, sem tárgyalás alkalmával, sem az elsőfokú határozat elleni fellebbezésben nem kérték a családba fogadást. A tényállás tisztázása érdekében tájékozódott erről a gyámhivatal az esetmenedzsertől és a gyermekvédelmi gyám útján.

A Ket. 50. §. (1) bekezdése értelmében a hatóság köteles a döntéshozatalhoz szükséges tényállást tisztázni. Ha ehhez nem elegendőek a rendelkezésre álló adatok, bizonyítási eljárást folytat le.

A bíróság a Gyer 92.§. (1) bekezdés aa.) pontja alapján azt az álláspontot foglalta el, hogy a családba fogadáshoz szükséges a családba fogadó személy megjelölése és annak aktív eljárása, azaz nem a gyámhatóságnak kell családba fogadó személyt felkutatnia, hanem a családba fogadást kérelmezőnek kell a családba fogadó személyét megjelölnie. Mivel a felperesek ilyen családba fogadó személyt nem jelöltek meg, sem a megelőző eljárásban, sem a megismételt eljárás egyik szakaszában sem, ezért a bíróság megítélése szerint nem hivatkozhatnak a tényállás tisztázatlanságára annak kapcsán, hogy az alperes elmulasztotta nyilatkoztatni őket a családba fogadó személyről, illetőleg ez irányban semmilyen vizsgálatot nem folytatott. Ezen állítást az is cáfolja, hogy az esetmenedzser nyilatkozott arról, hogy nem merült fel harmadik személy, aki alkalmas lenne a gyermekek családba fogadására. A kifejtettekre figyelemmel a bíróság nem találta

megalapozottnak a felpereseknek a tényállás tisztázatlansága miatt a Ket. 50.§. (1) bekezdésének megsértésére való hivatkozását.

A felperesek a Ket. 50.§. (1) bekezdésének és 109.§. (4) bekezdésének megsértésére is hivatkoztak arra tekintettel, hogy nem vizsgálta a gyámhatóság a Gyvtv. 80/A.§. (1) bekezdés c.) pontjában foglaltakat, a gyermeknek más hozzátartozóval való kapcsolat alakulását. Nem adott választ arra a határozat, hogy FT a testvérével, SzSz és nagynénjével, JB való kapcsolata miként alakul.

A Ket. 109.§ (4) bekezdése kimondja, hogy a hatóságot a közigazgatási ügyekben eljáró bíróság határozatának rendelkező része és indokolása köti, a megismételt eljárás és a döntéshozatal során annak megfelelően jár el.

A gyámhatóságokról, valamint a gyermekvédelmi és gyámügyi eljárásról szóló 1997. évi XXXI. tv. (Gyvt.) 80/A. §. (1) bekezdése szerint a gyámhatóság a nevelésbe vétel fenntartásának szükségességét a gyermek gondozási helyét első alkalommal meghatározó döntés jogerőre emelkedését követő első két évben félévente felülvizsgálja, kivéve ha a gyermek nevelésbe vétele megszüntetésének, családbafogadásának vagy örökbefogadásának előkészítése zajlik, vagy a gyermek elhelyezése, illetve a szülői felügyeleti jog megszüntetése tárgyában per van folyamatban. A felülvizsgálat során a gyámhatóság értékeli c) a kapcsolattartásra jogosult szülővel, illetve más hozzátartozóval való kapcsolat alakulását, a gyermek nevelésbe vétele megszüntetéséhez szükséges feltételek változását, a szülői felügyeleti jog visszaállítása iránti perindítás szükségességét, a gyermek családbafogadásának lehetőségét, a gyermek harmadik személynél történő elhelyezése iránti perindítás szükségességét.

A felperesek állításával szemben az eljáró hatóságok vizsgálták a kapcsolattartásra jogosult hozzátartozók és a gyermek kapcsolatát, ennek alapján rendezte SzSz kiskorú testvére kapcsolattartási jogát FF. JB nem tartozik a kapcsolattartásra jogosult hozzátartozók körébe a Ptk. 4:179.§-a értelmében, ezért a vele való kapcsolattartást a felperesek által hivatkozott jogszabály szerint az alperesnek nem kellett vizsgálnia. Ebből következően a bíróság nem látta megalapozottnak a Ket. 50.§. (1) bekezdése és 109.§. (4) bekezdése megsértését.

A felperesek a Ket. 50.§. (1) bekezdésének és 109.§. (4) bekezdésének megsértését arra figyelemmel is állították, hogy nem vizsgálta az alperes a gyermek nevelésbe vétele megszüntetéséhez szükséges feltételek változását, holott a büntetőeljárások terhükre történő megállapítás nélkül befejeződtek.

A bíróság a korábban írtak szerint már megállapította, hogy az eljáró hatóságok vizsgálták a nevelésbe vétel megszüntetéséhez szükséges feltételeket, emellett nem a büntetőeljárások eredményezték önmagukban a nevelésbe vételt. Erre figyelemmel a bíróság a felpereseknek ezen jogszabálysértésre való hivatkozását nem találta megalapozottnak.

A felperesek megsértett jogszabályként hivatkoztak a Ket. 50.§. (1) bekezdésére és 109.§. (4) bekezdésére is akként, hogy nem értik, hogy az unokájukkal miért nem tarthatják sűrűbben a kapcsolatot.

Az alperes e vonatkozásban arra hivatkozott, hogy a nagyszülői kapcsolattartást a Hivatal3 által elkészített egyéni elhelyezési tervnek megfelelően F együtt rendezte. Emellett F kifejezetten tiltakozott az ellen, hogy T nélküle tartson kapcsolatot a nagyszülőkkel.

A gyámhatóságokról, valamint a gyermekvédelmi és gyámügyi eljárásról 149/1997. (IX. 10.) Korm. rendelet 19. §. (5) bekezdése kimondja, hogy az (1)-(4) bekezdés szerinti eljárások során a gyámhivatal minden esetben meghallgatja a korlátozottan cselekvőképes kiskorú szülőt, akinek véleményét megfelelő súllyal figyelembe veszi. A korlátozottan cselekvőképes kiskorú szülőtől gyermekét csak a gyermek érdekében szabad elválasztani és cselekvőképtelen kiskorú szülő esetén is törekedni kell az együttes nevelésükre.

A fenti rendelkezés értelmében, és e rendelkezésre figyelemmel történt FT nevelésbe vétele és anyjával, FF közös nevelőszülőnél való elhelyezése. A FT való nagyszülői (felperesi) kapcsolattartás szabályozásakor az alperesnek figyelemmel kellett lennie az anyára, FF véleményére és nyilatkozatára, aki kifejezetten akként nyilatkozott, hogy T a nagyszülők nélküle ne tartsanak kapcsolatot. Erre figyelemmel a bíróság nem találta megállapíthatónak a Ket. 50.§. (1) bekezdésének és 109.§. (4) bekezdésének megsértésére való felperesi hivatkozást.

A kifejtettek alapján a bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy a felperesek által hivatkozott jogsértések nem valósultak meg az alperes keresettel sérelmezett határozatának meghozatalakor, ezért a felpereseknek mind az elsődleges, mind a másodlagos, mind a harmadlagos keresetét alaptalannak találta és ezért elutasította.

A felperesek keresetükben indítványozták a Hatóság 03bü.sz.ügyének, valamint a Hatóság2 04.bü.sz. büntetőügy iratainak beszerzését. Az iratokat azért kérték beszerezni, hogy ezt követően igazságügyi szakértő kirendelését indítványozzák akként, hogy a kirendelendő szakértő vegye figyelembe a büntetőeljárásokban készített szakértői véleményeket.

A felperesek álláspontja szerint a gyámhatósági szakvélemények nem válaszoltak arra a kérdésre, hogy F érezhette-e magát elhanyagoltnak amiatt, hogy szülei két fogyatékos testvérét nevelték, erre ugyanis egyik szakértői vélemény sem tért ki, holott ez fontos körülmény.

A gyámhatósági eljárásban a pszichológus szakértő kirendelésre került, szakértői véleményét beterveztette, mely szakértői vélemény megalapozottságát a bíróság megítélése szerint a felpereseknek nem sikerült kétségbe vonniuk. Ezért a kereset elbírálása érdekében nem volt szükség a büntető eljárások iratainak beszerzése és azok tartalmi megismerése után szakértő kirendelésére. Ebből következően a bíróság a büntetőeljárások iratainak beszerzése és ez alapján igazságügyi szakértő kirendelése iránti felperesi bizonyítási indítványt, mint alaptalant, - amely az eljárás szükségtelen elhúzódását eredményezné, - elutasította.

A bíróság a Pp. 78.§. (1) bekezdése alapján kötelezte a felpereseket az alperest képviselő jogtanácsos munkadíjának megfizetésére, melynek mértékét a 32/2003. (VIII.22.) IM.sz.rendelet 3.§. (2) bekezdés a.) pontjának alkalmazásával állapított meg.

A bíróság az 1990. évi XCIII. törvény 43. §. /3/ bekezdése szerinti mértékű, feljegyzett illeték megfizetésére a törvény 62.§. /1/ bekezdés h. pontja alapján egyetemlegesen kötelezte a pereszes felpereseket.

Az ítélet elleni fellebbezési jogot a Pp. 340.§. (1) bekezdése zárja ki.

Kecskemét, 2018. január 22.

dr.Csordásné dr.Ódor Edit sk.
bíró